

תת"ע 118/03/14 - מדינת ישראל נגד עדן חנה שימל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

05 נובמבר 2014

תת"ע 118-03-14 מדינת ישראל נ' שימל

בפני כב' השופט נאיל מהנא
המאשימה
נגד
הנאשמת
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ניצן בלולו
עדן חנה שימל ע"י ב"כ עו"ד ולדימיר פוסטרנק

נוכחים:

ב"כ הצדדים

הנאשמת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מתיר לנאשם לחזור בו מכפירה ולהודות בעובדות כתב האישום.

<#7#

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תשע"ה, 05/11/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

הכרעת דין

על פי הודאת הנאשמת, אני מרשיע אותה בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

עמוד 1

גזר דין

הנאשמת שלפני הודתה והורשעה בעבירה של נהיגה ברכב בהיותו שיכור בכך שבדוגמה של אויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הינו 735 מק"ג העולה על המידה הקבועה, בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה, סעיף 64ב(א)(ד) לפקודת התעבורה, סעיף 39א' לפקודת התעבורה, ותקנה 169ב' לתקנות התעבורה.

עולה מכתב האישום כי ביום 26.2.14 נהגה הנאשמת בצומת הרחובות יעקב פת ויהודה הנשיא בירושלים בהיותה שיכורה בכך שבדוגמא של אויר נשוף שלה נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הינו 735 מק"ג.

ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשמת עונש מאסר, מאסר על תנאי, פסילה ארוכה, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשמת הדגיש את העובדה שמדובר באישה נורמטיבית שהתחנתה לאחרונה וכי רמת האלכוהול שנמדדה לה בבדיקת הינשוף אינה משקפת את הרמה שהיתה בעת הנהיגה.

הוצג בפני כי הנאשמת החזיקה ברשיון נהיגה מחו"ל עוד משנת 2003 אולם לאחר שהרשיון הומר ברשיון ישראלי, כך על פי רישומי המאשימה הופיע כי היא מחזיקה רשיון נהיגה משנת 2013.

אכן ברשיון הישראלי רשום כי הוא הוצא על פי המרה מרשיון זר.

הנאשמת סטודנטית לסיעוד, הביעה חרטה והתנצלה התנצלות עמוקה על מעשיה.

בית המשפט העליון ובית משפט זה קבע לא אחת, כי ככלל אין לחרוג מעונש המינימום (ראה גם רע"פ 6443/12 **שאול לדסקי נ' מדינת ישראל**, החלטת כב' השופט א' רובינשטיין מיום 9.9.12).

המדובר בשכרות ברמה גבוהה מאוד ולא ניתן להסתפק בפסילת המינימום אשר עומדת היום על 24 חודשים. ניתן להסתפק בעונש פסילה, פסילה על תנאי וקנס ולהימנע מהטלת עונשים נוספים, אולם הדבר יאוזן בהטלת פסילה מעט מעל פסילת המינימום ואני מעמידה בנסיבות הענין על 30 חודשים.

ניתן להתחשב בעובדה שהנאשמת סטודנטית בעת קביעת גובה הקנס.

לפיכך, אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך 250 ₪, אשר ישולם עד ליום 1.1.15.
 2. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים בקיזוז 30 יום פסילה מנהלית.
הנאשמת תפקיד רשיונה או אישור משרד הרישוי על העדר רשיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 1.1.15.
- תשומת לב הנאשמת לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.**
3. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תשע"ה, 05/11/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט